

Autor: Surugiu Andreea

Aționez asupra CO₂

Bună! Sunt Andreea. Am 14 ani. Trec în clasa a opt-a. Trăiesc la Telecentru, Chișinău Moldova, Europa, Asia, Terra, Calea Lactee, Univers. Consum OXIGEN, APĂ, ENERGIE, HRANĂ. Până aici, nu văd nici-o diferență dintre mine și vecinii mei. Însă, pe lângă toate astea, eu protejez!

De acum ceva timp familia mea are un nou principiu de viață: ***Refolosește tot ce se poate repara.*** Finlanda este prima țară din lume care a reușit să scape de gropile de gunoi pentru că societatea finlandeză se conduce după același principiu.

Să ne imaginăm o zi obișnuită din viața unui moldovean care a decis să se rupă de „standardul moldovenesc” și să-l adopte pe cel al finlandezilor combinat cu cel al germanilor.

27 august. Ora 6:00 dimineața. Deșteptătorul sună. Lista lucrurilor „de făcut” stă pe birou.

1. De finisat exercițiile din caietul de germană.
2. Ora 10:00- 12:00 – lecția de fizică
3. De retușat eseul „Aționează asupra CO₂”
4. Cumpărături de școală
5. Ora 16:00- 18:15 – participarea la un eveniment cu tematica ecologiei

Alex („moldoveanul revoluționist”) consultă cu mare atenție programul. Își schițează în minte orarul și întocmește o nouă listă a lucrurilor trebuinlice pentru noul an de studiu. Să aruncăm o privire:

- 5 caiete + 1 de rezervă (mi-au mai rămas caiete libere pe jumătate de anul trecut)
- 2 învelitori p/t caiete (le iau pe cele rămase ale surorii (care e la studii peste hotare)
- 1 fermoar albastru p/t ghiozdanul de anii trecuți (s-a rupt cel vechi)
- 1 nasture negru pentru sacoul din clasele mai mici (încă îmi vine)
- 1 ascuțitoare p/t creioanele rămase din clasele primare
- șireturi negre p/t ghete (s-au deteriorat celelalte)

Alex ia micul dejun, face un duș răcoritor (de maxim 5 minute) și se apucă de treabă. După 1 oră de învățat la germană și retușarea eseului, se îmbracă pentru a pleca la ora de fizică. Când iese din casă, se asigură că toate luminile sunt stinse, fierul de călcat e scos din priză și aragazul electric e deconectat. Odată ajuns la stație are 2 opțiuni: ia troleibuzul sau microbuzul. Fiind crescut într-o familie unde protejarea naturii și daunele produse de om sunt dezbătute pe larg la cinele în familie, Alex va alege troleibuzul ca mijloc de transport pentru a ajunge la lecția de fizică.

La ora 12:30 Alex se afla deja la târgul școlar. Să aruncăm o privire în mintea lui:

„De ce toți cumpără lucruri pe care nici măcar nu le folosesc?! Nu-și dau seama că fabricile produc aceste lucruri??? E un fel de curent de modă în Moldova ca de 31 august să se arunce tot ce înseamnă „lucru folosit în anul precedent de studii”? Ce să le faci...Toți vor să fie în pas cu moda! Chiar și dacă asta ar însemna să-și vândă ultimul metru³ de oxigen...:D OFFFF, mentalitate!!!”

Trecând peste confuzia întâmpinată, Alex își face cărărușă printre miile de părinți și copii exaltați când văd vreun semn cu „REDUCERE!”. Ajunge și la stand-ul de haine. Întreabă vânzătoarea: „Aveți nasturi negri pentru

sacouri?”, la care vânzătoarea îi răspunde: „Nu! Dar am sacouri negre!” Alex îi explică că sacoul de anul trecut este bun. Vânzătoarea, mirată, îl întreabă: ”Cum să te duci la 1 septembrie, când toți sunt îmbrăcați cu haine noi, cu sacoul de anul trecut?!” Alex, văzând că e inutil să-i explice unei vânzătoare care are în minte doar „Vinde cât mai mult!” cum stă treaba cu fabricarea în număr net-îndestulător a produselor de oricare tip, îi spune doar: „Vom reveni la această discuție peste 10 ani, când d-voastră, în loc să vindeți sacouri noi, veți vinde trecătorilor butelii cu oxigen comprimat!” Doamna vânzătoare râde, iar Alex își continuă drumul. După 20 de minute de cumpărături, compară volumul de produse achiziționate de el cu a celorlalți „școlărei”. Diferență vizibilă de la 1 km. În primul rând, Alex se diferențiază de ceilalți prin sacoșa pe care o poartă, care e de fapt - o torbă de cânepă reciclată, prin „oceanul - de - plastic - fin - de - culori - diverse”. În al doilea rând, majoritatea cumpărătorilor nu aveau doar O pungă, ci câte 4-5 (după dispoziția buzunarului).

Ora 16:00. Alex, fiind un elev activ nu doar pe plan școlar, ci și pe plan activist, urma să deschidă evenimentul închinat ecologiei și nepăsării oamenilor, cu un discurs motivațional. Să ascultăm:

„Am sânge de moldovean, dar spirit de finlandez! Știți de ce? Pentru că am conștientizat că TOT CE POATE FI REPARAT, MERITĂ O A DOUA ȘANSĂ! Prin TOT, nu mă refer doar la obiecte și lucruri care azi sunt - mâne nu-s, ci și la oameni. Vorbesc astăzi în fața voastră pentru că cred că mai aveți o șansă să corecți ceea ce societatea v-a impus. Standardele sunt impuse doar persoanelor ce nu sunt capabile să-și creeze un Eu propriu. Asta am încercat să fac – să-mi creez propriul meu stil de viață care nu mă avantajează doar pe mine, ci și pe voi; care nu-mi face numai mie bine, ci și vouă! Un exemplu concret: Înainte de a ajunge aici, mi-am făcut cumpărăturile necesare pentru noul an școlar. Vedeți aici lista cu cele ce am considerat eu că-mi sunt necesare pentru a învăța:

- 5 caiete + 1 de rezervă (mi-au mai rămas caiete libere pe jumătate de anul trecut)
- 2 învelitori p/t caiete (le iau pe cel3 rămase ale surorii (care e la studii peste hotare)
- 1 fermoar albastru p/t ghiozdanul din anii trecuți (s-a rupt cel vechi)
- 1 nasture negru pentru sacoul din clasele mai mici (încă îmi vine)
- 1 ascuțitoare p/t creioanele rămase din clasele primare
- șireturi negre p/t ghete (s-au deteriorat celelalte)

Aveam nevoie de un nasture pentru sacoul meu de anul trecut, care-mi este și acum numai-bun. M-am apropiat de buticul cu haine de școală și i-am cerut vânzătoarei un nasture negru. La care ea mi-a răspuns că, de fapt, am nevoie de întreg sacoul, și știți de ce?! Pentru că e 1 septembrie și TREBUIE să fii cu totul nou! Pentru mine e absurd, dar nu și pentru întreaga noastră societate. După mine, la 1 septembrie ar trebui TU să fii „nou”, nu hainele de pe tine.

Ziceam mai devreme că am ales un stil de viață care să nu mă protejeze doar pe mine, ci și pe cei din jurul meu. Ei bine, acesta este! Să fii EU nou, nu ceea ce am! Poate e puțin mai indirect spus că, în realitate, am ales să protejez ceea ce mă înconjoară ca într-un final și ea să mă poată proteja pe mine. În ziua de azi, consumul depășește peste măsură adevăratele nevoi! Eu pur și simplu, mă folosesc de ce am nevoie. Asta ar fi îndeajuns pentru a schimba ceva. Și dacă nu mă credeți, vă pun o întrebare retorică: Oare cele 290 de milioane de tone de plastic din oceane reprezintă norma?! Nu, ele reprezintă un surplus! Ca urmare a consumului exagerat, China nu se mai vede, pentru că cele 1,4 miliarde de tone de CO₂ o îngroapă!

Sper că m-am făcut înțeleș. Și mai sper că o să adoptați și voi un stil de viață departe de a fi clasat ca standard al societății moldovenești. ”

TOT CE POATE FI REPARAT MERITĂ O A DOUA ȘANSĂ!